

ಗಾರ್ಮೀಣ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕಥೆ

ಸ್ತಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಸಮಾಜದ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಘಟಕವೇ ಕುಟುಂಬ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕುಟುಂಬ, ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಸಮಾಜ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನೆಮ್ಮೆದಿಯು ಕುಟುಂಬದ ನೆಮ್ಮೆದಿಗೂ, ಕುಟುಂಬಗಳ ನೆಮ್ಮೆದಿಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಮ್ಮೆದಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಬೇಡದವನಾಗಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಬೇಡದವನಾಗಿ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದುರೋಧನ ತಲುಪಿದ ಹತಾಶ ಸ್ಥಿತಿಯಂಟಾಗುತ್ತದೆ: ‘ಎನ್ನ ಶೂನ್ಯಂ, ಮನೆ ಶೂನ್ಯಂ, ಬೀಡು ಶೂನ್ಯಂ ಅಕ್ಷರ! ಸರಜ್ಞ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಮನೆಯಾಗೆ ವೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನಾಗೆ
ಇಂಜಿಯನು ಅರಿವ ಸತಿಯಾಗೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
ಕಿಂತ್ರು ಹಚ್ಚಿಂದ ಸರಜ್ಞ

ಬದುಕಲೊಂದು ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಮನೆ, ಬದುಕಿನ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ತೊಗಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತ್ರಿಲ್. ಆದರೆ ‘ಇಂಜಿಯನು ಅರಿವ ಸತಿಯಾಗೆ’ ಎನ್ನುವ ಸರಜ್ಞನ್ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥ. ಪುರುಷ ಪ್ರಥಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರುವ ಸುಖಿ ಸಂಸಾರದ ಕಲ್ಪನೆ ಇದು. ಸ್ವಂತ ಉದ್ಯೋಗ-ದುಡಿಮೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಗಂಡನ ಭಾಯಾನುವರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ಅನಿವಾಯಕ ಹಳ್ಳಿಗಿಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಚಿಂತನೆಯಿದು. ‘ಗಂಡನಿಗೆ ಬೇಡವಾದ್ದು ಗುಂಡಕಲ್ಪಿಗೂ ಬೇಡ’ ಎನ್ನುವ ಕಾಲ ಇದಲ್ಲ. ಈಗ ಹೆಣ್ಣು ಸಹ ವಿದ್ಯಾವಂತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಬದುಕಿನ ಬಂಡಿ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಸಾಗಲು ಅವಳ ದುಡಿಮೆಯ ಪಾಲೂ ಸಲ್ಲಿತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವಳು ಈಗಲೂ ‘ಪತಿಯೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ’ ಎಂದು ಆರಾಧಿಸುವ ಸತಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದು ಸರಿಯೇ? ‘ಇಂಜಿಯರಿವ ಸತಿಯಾಗೆ’ ಅಥವಾ ‘ಇಂಜಿಯರಿವ ಪತಿಯಾಗೆ’ ಎನ್ನುವ ಬದಲು ‘ಇಂಜಿಯರಿವ ಸತಿಪತಿಗಳಾಗೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಅಧಕಪೂರ್ಣ.

ಪ್ರತಿ ಸೋಮವಾರ ನಡೆಯುವ ನಮ್ಮೆ ‘ಸದ್ಗುರು ನ್ಯಾಯಪೀಠ’ದ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಈ ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಹೆಸರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಲ್ಪಿತ, ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ ಘಟನೆಗಳು:

- ಚಂದ್ರಕಲಾ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷ. ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದಾನೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಎರಡೇ ವರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಸ ದಾಂಪತ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪತಿಯ ಅಕ್ಷ್ಯ ಇದ್ದ ಉರಲ್ಲೇ ಆಕೆಯ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ. ಆಕೆಯ ಬಾಡಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಂಡನಿಂದ ನಿತ್ಯ ಕಿರುಕುಳಿ. ಅದನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಚಂದ್ರಕಲಾ ಆತ್ಮತ್ವತ್ವೇಗೆ ಯಶ್ಸಿಸಿದ್ದೂ ಉಂಟು; ಕರುಳ ಕುಡಿ ಅನಾಧವಾಗುತ್ತದೆಯಿಂದು ಗಟ್ಟಿಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಗನೊಂದಿಗೆ ತವರು ಮನೆಗೆ ಪಯಣ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನದ ಗಂಡ ಅವಳಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಬಿಲಾತ್ತಾರದಿಂದ ಕಿರುಕೊಂಡ. ಈಗ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಒಂಟಿ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ಪ್ರೀತಿಯ ಕರುಳ ಕುಡಿಯ ಮುಖಿವನ್ನೂ ನೋಡಲಾಗದೆ ದಿನ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಮಧ್ಯೇ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಎಳೆದಂತೆ ಗಂಡ ಬೇರೊಬ್ಬ ಚೆಲುವೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅತ್ಯ ಮಾವಂದಿರ ಕುಮ್ಮೆ ಬೇರೆ.
- ತೆಂಗಿನ ಸೀಮೆಯ ಹಳೀಯೊಂದರ ಕುಸುಮಾ ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ. ಬಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಇದೆ. ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವರದಕ್ಕಿಣಿ ವಾಚು ಉಂಗುರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಬೇಕೆಂದು ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಟಿ. ಅತ್ಯ ಮಾವಂದಿರು ಕೊಟ್ಟಿ ಹಿಂಸೆ ಬಂಡೇ ಎರಡೇ? ಹೀನಾ ಮಾನವಾಗಿ ಬ್ಯಾಯಿವುದು, ಹೊಡೆಯುವುದು, ಆಳಿನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದರು ಎಂದು ಗದರಿಸುವುದು! ಬಾಡಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಹಿತ್ತಾಳಿ ಕಿರಿಯ ಗಂಡನಿಂದಲೂ ಕಿರುಕುಳಿ. ಮಗು ತನ್ನದಲ್ಲವೆಂಬ ದೂಷಣೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಲೂ ಸಹ ಯಶ್ಸಿಸಿದ್ದಂಟು. ಮಗು ಆಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ಕ್ಯಾಟ್ಟಿ. ಅತ್ಯ-ಮಾವ ಮತ್ತು ಗಂಡ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಿರುಕುಳಿ ತಾಳಲಾರದೆ ತವರು ಸೇರಿದ್ದಾಳೆ. ಪಿತ್ರಾಚಿರ್ಯ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿನಿಂದ ತಡೆಯಾಚ್ಚಿ ತಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾನೂನೇನೋ ಅವಳ ಪರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಂಡಾವರಣಗೂಂದ ಆಕೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಅದು ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡಬಲ್ಲಿದೆ!
- ರಮಾದೇವಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆರು ವರ್ಷ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾದಿನಿಯರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಅದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ನಾದಿನಿಯರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬೇರೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ತಲೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ‘ಹುಟ್ಟಿ’ಯ ಪಟ್ಟವನ್ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
- ಶಾಂತಾ ರೆಡುಬುಡತನದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ಮೊದಲೆಯ ಹೆಂಡತಿಗೆ 9 ವರಣಗಳಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಶಾಂತಾಳ ಮದುವೆಯಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ

ಹೆಂಡತಿಯ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಜಗತ್ ತೆಗೆದು ಪೋಲೀಸ್ ಥಾನೆಗೆ ಎಚೆಸಿ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯು ತನಗೆ ಗಂಡ ಬೇಕೆಂದು ಹರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಆಕೆಂದು ಸಂಬಂಧಿಕರ ಒಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಇಬ್ಬರೂ ಪಶ್ಚಿಮರು ಗಂಡನೆಂದಿಗೆ ಬಾಳ್ಳೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಗಲು ಉರ ಹಿರಿಯರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರು. ವಿಧಿ ವಿಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಏನೆನ್ನಬೇಕು! ನಂತರ ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮಗುವಾಯಿತು. ಮಗುವಾಗಿದ್ದೇ ತಡ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಶಾಂತಾಳನ್ನು ತವರು ಮನೆಗೆ ಓಡಿಸಿದ.

- ಭಾಗೀರಥಿಯ ಗಂಡ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ. ಮದುವೆಯಾದ 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಆಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ. ಆಗ ಆಕೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಗಳಿಂಬಿ; ನಂತರ ಹೆನ್ನು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ಈಗ ಮಗಳಿಗೆ 13 ವರ್ಷ. ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಗೆಟಿಸಿದ ಗಂಡನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವ ಆಸ್ತಿಯೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಗಂಡನ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕೋಟಿಗೆ ಹೊಗು ಎಂದು ಸಮಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಾದ ಅವಳು ಕಷ್ಟದಿಂದ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.
- ಸಹನಾಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷ. ಮದುವೆಯಾದ ದಿನದಿಂದಲೂ ಗಂಡನಿಗೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ಕೆ. ನಿನ್ನ ಮುಖ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ದೇವತೆಯಂತೆ ಇದ್ದೀರ್ಯಾ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಮೂಲಾ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಿರ್ಯಾ ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೂರ್ಖ ಬಿದ್ಧವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತ್ಮ-ಮಾವ ಎಷ್ಟೇ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಆಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತರಂಗದ ನೋವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.
- ಶೋಭಾ ಈಗ ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಕನ್ನೆ. ಮೂರು ಜನ ಆಕ್ಷಂದಿರು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಶೋಭಾಳಿಗಾಗಿ ವರಾನ್ನೇಷಣೆ. ಅಣ್ಣಿಂದು ಶೋಭಾ ಗೆ ಗಂಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಾನ್ ಕುಡುಕರು, ಗಡಂಗು ಪ್ರಿಯರು! ಅವರನ್ನು ಶೋಭಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಒಟ್ಟಿದ್ದ ಗಂಡುಗಳನ್ನು ಅಣ್ಣಿಂದಿರು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಶೋಭಿಸಿದ ಗಂಡನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಣ್ಣಿಂದಿರ ಒತ್ತಾಯ. ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಳೆಯಕೊಳ್ಳುವ ಅಚ್ಚೆಂಟು ಅವರಿಗೆ. ಹೀಗಿದೆ ಅವಳ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಬ!
- ಬನಶಂಕರಮ್ಮ ವೃದ್ಧಿ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು. ಗಂಡ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವನಾಂಶದ ಜಮೀನು, ಮನೆ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾಯಿಗೆ ಉಣಿಕ್ಕೂ ಗಡಿಯಲ್ಲಂದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಶದ ಕಾನೂನುಗಳು ಹೇಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿವೆ. ಆದರೂ ಆವಳಿಗೆ ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಹಿಂಸೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಅಂತ್ಯ ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಗಂಡಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದೇ ಹೊರತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ಆಗತ್ಯಾ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ನೆರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಕೆಳ್ಳಾಗ ಕತ್ತಿ ಮಸೆಯಲು, ದ್ವೇಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ದುಬಿಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗಂಡಸರು ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವರೇನಾದರೂ ಯೂರೋಪ್, ಅಮೇರಿಕಾದಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ‘ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ’ಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅನೇಕರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜನಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು!

6.12.2012

ಶ್ರೀ ತರಳಭಾಳು ಜಗದ್ಗುರು

**ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಶಾಂಕಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆರೆ**

